

at dette er Mangelen ved det ærede Medlems Forslag, netop fordi det, som sagt, i mange Tilfælde, enten der stjales i Mørke eller ved høi lys Dag, ikke vil være muligt for Thyen at see, om Gjenstanden tilhører Kongen eller en privat Mand. Sammenligningen med, hvad der gjælder for Kirkekyveri, passer virkelig ikke. Det ærede Medlem httrede, at man særligt vilde værne om Præstekjolerne, men ikke om Ting, der tilhøre Kongen; men saaledes forholder det sig ikke. Thyeri af Præstekjoler er ikke noget kvalificeret Thyeri; thi Betingelsen for, at et Kirkekyveri skal være kvalificeret, er, at der er sjaalet Ting, som høre til Kirken, eller ere bestemte til at bruges ved kirkelige Handlinger, men dette fremgaaer i Reglen af disse Gjenstandes egen Bestaafenhed, saaledes at man ikke kan sige, der stulbe behøves et særegent Stempel for at gjøre dem kjendelige for de Paagjældende, hvorimod det Samme ikke kan siges om Gjenstande, der tilhøre Kongen eller noget Medlem af Kongehuset. — Hvad der væsentligt bevægede mig til at begjære Ordet, var en Udtalelse af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (Casø). Det er ganske vist en misundelsesværdig Stilling, dette ærede Medlem inbtager, forsaavidt han fører Ordet for et Forslag, der, eftersom det fremstilles af ham, gaaer ud paa at værne om, at Børgerne kunne faae, hvad de have Ret til at forlange, at der ikke indføres Bestemmelser, som paa en smaalig Maade gribe hemmende ind i deres Forhold og paa mange Maader kunne medføre Chikaner for dem; men navnlig er det ærede Medlems Stilling misundelsesværdig, naar han i Modsætning hertil omtaler visse febrilske Tilbøieligheder til at søge formelle Conseqventer, uden at tage Realitetsforholdene i Betragtning. Dette lader sig vel sige, men jeg kan dog ikke Andet end fastholde, hvad jeg tidligere har tilladt mig at gjøre gjældende. Jeg skal ikke lægge særlig Vægt paa, at Ordet: „Næringsdrift“ ikke er ganske heldigt, thi jeg erkjender, at ligesom det overhovedet kan være vanskeligt i dette Forhold at finde en Redaction, der ikke paa nogen Maade vil give Anledning til Misforstaaelse, vilde man, ifald man i det Væsentlige var enig om Forslaget, kunne være betænkt paa at forbedre Re-

dactionen ved 3die Behandling; men hvad jeg især gjør gjældende, er den samme Betragtning, som nylig med stor Styrke blev gjort gjældende af den høitærede Justitsminister, nemlig, at man ikke ved Behandlingen af Straffeloven skal vedtage Forslag, som i deres Virkning maa siges at ligge udenfor den. Det er ganske vist nu for Tiden en almindelig gjældende Regel, at forsaavidt man ved Varers Afsetning og Omsetning benytter sig af bestemte Maal, der give sig ud for at indeholde en bestemt Qvantitet, skal man bruge justerede Maal, men man maa ikke bruge ujusterede. Om hvorvidt dette er rigtigt eller ikke, kunne Meningerne være deelte, men det forekommer mig, at Stedet til at afgjøre, om vi skulle forandre et Grundprincip i vor nugjældende Vægt- og Maal- Lovgivning, eller om man skal bibeholde det, virkelig ikke hører ind under Straffeloven. Jeg skal fremdeles gjøre opmærksom paa, at selv om man vedtager det Endringsforslag, her er stillet, bliver Vægt- og Maal- Lovgivningen alligevel staaende usforandret, forsaavidt der fremdeles paabydes, at der skal bruges justeret Maal ved Omsetningen af Varer, som siges at indeholde en vis Qvantitet. Ved at vedtage dette Endringsforslag her i Straffeloven vil man altsaa komme til det Resultat, at man ikke har forandret Vægt- og Maal- Lovgivning, men derimod ophævet de ældre Straffebestemmelser for Overtrædelse af den; den vil blive bestaaende, men der er ikke sat nogen Følge for dens Overtrædelse, og dette forekommer mig ikke at være hensigtsmæssigt. Naar det ærede Medlem iøvrigt saa stærkt fremhæver de Ulemper, som, hvis man ikke gjør den Forandring, man troer at indføre ved at vedtage Endringsforslaget, kunne paaføres private Folk og da navnlig Smaaafolk paa Landet, skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at det følger af sig selv, at der ikke er Noget til Hindrer for, at Folk overhovedet kunne blive enige om Handler angaaende Varer, skjøndt de ikke give disse ud for at indeholde en bestemt Qvantitet, et bestemt Maal; men Spørgsmaalet er, om det er en overmaade stor Byrde at lægge paa Smaaafolk, at de, naar de ville sælge deres Varer, f. Ex. i Skjæpper eller Tjeringstar, skulle kjøbe justerede Skjæpper eller Tjering-